

Interesse, der skriver sig fra en Tendens til at give nye tvingende militære Paalæg. Naar det er med enhver Sag saaledes, at Djebliffet til at støtte den, er der, naar de Personer ere traadte ind i Sagens Tjeneste, som ere oplydte af Sagens Betydning, og at det gunstige Djebliff til at faa Sagen fremmet let kunde glide forbi, dersom man overspringer den Tid, hvor saadanne Personer staa til Raadighed, tror jeg ogsaa, at der er Grund til at tage det omtalte Endringsforslag netop nu op til fornøjet Overvejelse og Spørge, om der dog ikke kunde være Anledning til at skaffe dette frivillige borgerlige Element med ind i den tvungne Militærtjeneste.

Krigsministeren (Bahnsen): For en Del af de Endringsforslags Vedkommende, som er stillet paa mit Budget paa §§ 22 og 26, kan jeg fatte mig i Korthed, idet det er gamle Gengangere, om hvilke jeg oftere har haft Lejlighed at udtale mig, og om hvilke der vistnok hverken fra den ene eller anden Side kan siges noget nyt. Der er saaledes en Del Poster, som knytte sig til de udførte Befæstningsanlæg, og Poster, som knytte sig til allerede gennemførte Foranstaltninger. At man ikke har villet gaa ind endnu paa disse Bevillinger, kan jeg for saa vidt godt forstaa. Jeg haaber imidlertid paa, at der nok kommer den Tid, hvor man kommer til at forhandle derom, selv om dette altsaa ikke foreligger i Djebliffet. Af disse Poster, som have været forhandlede tidligere, er der imidlertid ogsaa nogle, som staa hen som uafgjorte endnu, og jeg havde naegtelig troet, at man paa disse Punkter vilde have vist Imødekommenhed. Naar der er blevet udtalt af den ærede Ordfører, at en af Grundene til, at man ikke kunde gaa ind paa flere af disse Bevillinger, var den ejendommelige Maade, hvorpaa jeg havde stillet mig overfor Bevillingsmagten, antager jeg, at den ærede Ordfører dermed sigtede til, at man gennemførte provisorisk, hvad man ansaa for nødvendigt, og som ikke var blevet bevilget. Dertil vil jeg sige, at ogsaa disse Poster, som naar efter naar blive stillede op, men som ikke gennemføres provisorisk, f. Eks. til Generalkommandoløber, Munderingsjager, Reparationsudgifter, Bevilling til Gymnasistinspektør v. s. v., bliver der dog ikke taget Hensyn til, saa der ikke for mig er nogen stor Opmuntring til ad den Vej at søge at opnaa noget. Imidlertid skal jeg ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal med Hensyn til min Stilling overfor Repræsentationen her, thi der kan jeg ganske henholde mig til, hvad de ærede Med-

lemmer for Kjøbenhavns 4de Valgtreds (Scharling) og Frederiksborg Amts 3dje Valgtreds (Dinesen) have udtalt. Jeg tror ikke, at en Fortsættelse af Diskussionen derom vilde være videre heldig, men jeg skal kun gøre en Bemærkning, og det er den, at det er dog ikke en Begünstigelse mod mig, der vises, dersom man f. Eks. bevilger 3,000 Kr. til et forkortet Kursus for Artilleriofficerer; det er dog Hensynet til Sagens vel forstaaede Interesse, man skulde søge at tage. Altsaa, jeg forstaaer ikke den Bemærkning, hvad det har at sige ved Underøvelsen af en saadan Sag, om Repræsentationen staa paa den ene eller anden Side lige over for mig personlig. Disse forestillige Endringsforslag skal jeg nu i hvert Tilfælde ikke komme nærmere tilbage paa. Jeg skal opholde mig ved de nye Poster, som foranledige mig til at gøre nogle ganske korte Bemærkninger. Jeg skal først omtale Endringsforslaget under Nr. 139, som angaar Uddannelsen af militære Sygepassere. Der mente den ærede Ordfører, at han frygtede for, at da man vilde have en civil Læge dertil, vilde man væsentligt som Model tage den civile Sygepleje. Det kan han have ganske Ret i. Men Sagen er, at der netop paa de civile Hospitaler rundt omkring i Landet uddannes en Mængde Sygepassere paa en rationel Maade, og enten man passer en Tyfuspatient paa et civilt Hospital eller paa et militært Hospital, er jo dog det samme. Altsaa, det er dog naturligt, at man søger derhen, hvor man har den bedste Erfaring deri. Naar man derfor har nævnt civile Læger, saa er det fordi man havde en bestemt Mening om, at man lettest vilde faa sagkyndige, der fuldstændig magtede denne Opgave, blandt de civile Læger, ikke at tale om den Grund, som ogsaa foreligger, at de militære Læger have saa overordentlig meget at bestille, at man vanskeligt kan undvære en enkelt af dem, som udelukkende kunde kaste sig over denne Branche. Hvad angaar Spørgsmaalet om Uddannelsen af Premierløjtnanter i Artilleriet, hvortil der søttes 3,000 Kr. til et forkortet Kursus, skal jeg dertil sige, at jeg troede egentlig at imødekomme dette Ting ved dette Forslag, at Flertallet foretrak et saadant forkortet Artilleriofficerkursus for de almindelige mere videnskabelige; men maaste jeg tager fejl i saa Henseende. Jeg skal for Resten gøre opmærksom paa, at Kursuset er allerede i Gang, og Foranstaltningen vil altsaa blive gennemført. Saa vi ikke Hengene dertil, maa vi se at hjælpe os, som vi kunne bedst, men Foranstaltningen vil blive gennemført, fordi den er nødvendig.